

Štórski ŽELEZAR

Leto XIX.

1979

JANUAR

Št. 1

USPEHI NAS OBVEZUJEJO

PRVIČ V ŽELEZARNI ŠTÓRE – V VALJARNI II PROIZVEDENIH 100.000 TON

Preteklo leto nam je bilo naklonjeno in sleherni v naši temeljni organizaciji se je tega zavedal, tako da je bilo mogoče vse prednosti, ki jih je to leto prinašalo, izkoristiti do tiste mere, ko je bil zadovoljen posameznik, temeljna organizacija združenega dela jeklarn in valjarn, delovna organizacija in širša skupnost.

Leto, ki smo ga zaključili, je potekalo v proizvodnji brez večjih motenj. Dogovori med TOZD in delovnimi skupnostmi so imeli za posledico, da je bilo na razpolago dovolj spremljajočega gradiva, dovolj energije, naprave pa so bile vzdrževane tako, da ni bilo nepotrebnih prekomernih zastojev. S TOZD kontrole smo dosegli visoki nivo sodelovanja, kar je razvidno iz števila reklamacij, ki so bistveno manjše tako po vrednosti kot po številu v primerjavi s preteklimi leti, kljub temu da smo nivo kvalitete vseskozi dvigovali, ob tem pa osvajali nove kvalitete in dimenzije valjanih, brušenih in vlečenih izdelkov.

SM jeklarna je imela plansko zadolžitev proizvodnje 20.000 ton z ozirom na plan ustavitve tega obrata. Delavci v tem obratu so dosegli lepe rezultate in plan prekoračili za 6.267 ton ali 31,3 %. Obrat smo ob manjši slovesnosti dne 27. decembra 1978 ustavili.

Elektrojeklarna, ki je imela plansko zadolžitev 65.755 ton in je plan preseгла za 1.271 ton ali za 1,9 %. Kakovost proizvodnje je v tem obratu porasla tako, da v preteklem letu nismo imeli težav s kvaliteto konti gredic. Kljub temu da obrat še ni popolnoma opremljen in

ljanih izdelkov 100.000 ton. Med drugimi besedami, ki jih je spregovoril vodja TOZD sodelavcem tega obrata, je bilo tudi izpostavljeno, da dosežki, ki imajo poseben pomen, obvezujejo vse zaposlene, da tudi v bodoče vlagamo vse sile v to, da take dosežke pravilno tolmačimo in da so nam kot vodilo za bodoče delo.

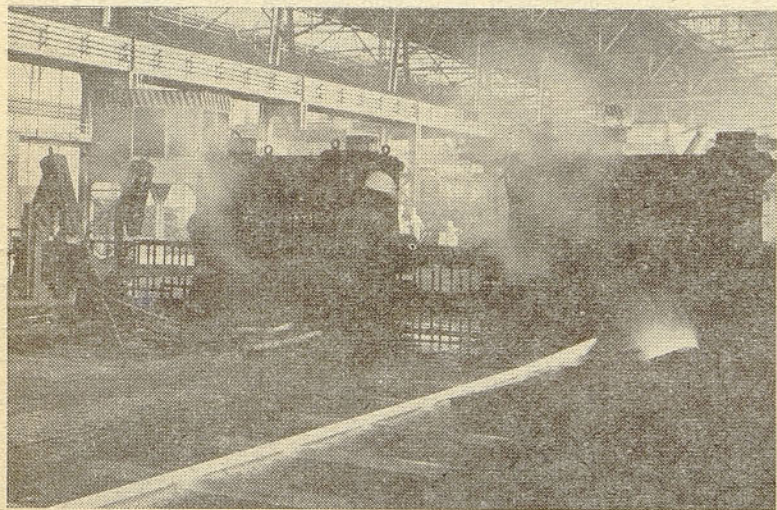
Jeklovlek, ki je ravno tako mlajši obrat in ki je nastal na osnovi potreb trga in prizadevnosti sodelavcev iz valjarne I, ki so uvedli zahtevni proces vlečenja specialnih profilov, brušenja okroglih profilov za vzmeti, predvsem za avtomobilsko industrijo ter vlečenje in brušenje ostalih profilov. Obrat, ki je načrtoval v preteklem letu 7.200 ton vlečenih in brušenih profilov, je prerastel samega sebe. V nepriemernih prostorih je obrat presegel načrtovano količino za 58 ton ali 0,8 %. V obratu je zaposlenih več delovnih invalidov in mladotnikov, tako da obrat rešuje poleg akumulativne proizvodnje tudi pereči problem zaposlovanja delovnih invalidov. V bodoče bomo temu obratu posvetili posebno pozornost iz razloga zaposlovanja delovnih invalidov ter usmeritvi večje predelave valjanih profilov proizvodnje Železarne Štore.

Vsi omenjeni dosežki imajo še toliko večjo vrednost, ker je skupna količina proizvodnje v TOZD dosežena v količini 232.078 ton, kar je za 19.623 ton več kot je bilo načrtovano z manjšim številom zaposlenih, kot smo načrtovali.

Vsa prizadevanja delavcev temeljne organizacije jeklarn in valjarn obvezujejo organizatorje proizvodnje in delovne skupnosti, da rezultate usmerjajo z ozirom na začrtano politiko v smer mehanizacije in avtomatizacije proizvodnje, s tem pa v izboljšanje delovnih pogojev, boljše ekološke razmere in v posodabljanje tehnologije.

Organi upravljanja v TOZD so vse leto budno spremljali proizvodnjo po količini in ekonomske pokazatelje. Ob zaključnem računu se bomo ponovno odločali, kako bomo razpolagali in kam naložili plod uspešnega dela in gospodarjenja v preteklem letu.

Vodja TOZD jeklarn in valjarn
Ferdo HALER, ing. org. dela

Valjarna II — rekordna proizvodnja

da se v obratu ob delu vršijo večje investicije, so bili doseženi lepi rezultati tako na področju količine, kvalitete in potroškov.

Valjarna I je uspešno proizvajala tako za domača kot za tuja tržišča vzmetna jekla in specialne profile. Kljub spremenjenemu asortimanu v prid zahtevnim izdelkom so delavci v tem obratu dosegli zavidljive dosežke. Načrtovana količina je znašala 27.000 ton. Ta količina je bila presežena za 2.204 tone ali 8,4 %. Delavci v tem obratu so proizvajali v nevzdržnih delovnih pogojih, predvsem v poletnih mesecih ob zastarelih napravah kot so plamenična peč, groba proga in hladilna klóp. Že v preteklem letu pa smo se odločili, da bomo ta obrat temeljito rekonstruirali, tako da bo možno tudi v tem obratu dosegati rezultate ob boljših delovnih pogojih.

Valjarna II dosega iz leta v leto večjo proizvodnjo, tako da je bilo letos 18. decembra doseženo v kumulativni 100.000 ton proizvodnje. Ta obrat je bil poizkusno stavljen v obratovanje dne 14. novembra 1970. Z ozirom na pogoje dela, na število zaposlenih in na razpoložljivo količino gredic je obrat vsako leto dosegal boljše rezultate. Osvojil je že več specialnih profilov, nivo kvalitete ostalih profilov pa je dosegel tisti nivo, ki ga zahteva trg. V preteklem letu je znašala načrtovana proizvodnja 92.500 ton. Obrat je presegel načrtovano količino za 9.834 ton ali za 10,6 %. Dne 18. decembra je bila v obratu organizirana manjša slovesnost, kjer so delavci valjarji, vzdrževalci in delavci iz ostalih enot proslavili zmago, ko je bilo prvič v zgodovini štorskega valjarstva v enem obračunskem obdobju dosežena količina va-

Urednikova beseda

Dragi bralci!

Tokrat je pred vami prva številka 14-dnevnik, glasila naše delovne skupnosti. Vprašali se boste, zakaj 14-dnevnik in v polovičnem obsegu? Zelo preprosto vam bom odgovoril. Zato, da bodo informacije prej prišle do vas, kot pa so sedaj, ko je »Železar« prihajal na vašo mizo samo enkrat mesečno!

V polovičnem obsegu pa zato, da bodo ostali stroški na isti ravni kot, če bi izdajali mesečnik na 16. straneh! S pogostejšim izhodom »Štorskega železarja« vam želimo hitreje postreči z informacijami. Le pravočasno, vsebinsko popolna, konkretna informacija lahko prispeva k vaši informiranosti in odločitvam v vseh oblikah dejavnosti in katere ste vključeni kot delavec in občan.

Da bi ta cilj tudi dosegli pa ni dovolj, da se pri tem delu angažira urednik in uredniški odbor, temveč tudi vi — bralci kakšen drugi slikovni material, če sami niste večši pisarja, pridite k nam, pomagali vam bomo. Skratka pozivam vas, pridružite se dopisnikom našega glasila in ga skupaj z nami oblikujete, da bo v celoti odgovarjal namenu in nalogi, ki ga ima naše glasilo.

Pišite nam o vsem za kar smatrate, da naj bi zvedeli tudi drugi. Vprašajte, odgovorili vam bomo.

Sprejemamo tudi rokopise.

Ne pozabite vašim vrsticam priložiti tudi skice, fotografije ali kakšen drugi slikovni material, če sami niste večši pisarja, pridite k nam, pomagali vam bomo. Skratka pozivam vas, pridružite se dopisnikom vašega glasila.

V DRUGEM POLČASU SRED

Združene so Slovenske železarne uspešno sklenile svoj prvi petletni plan 1971 do 1975. Porasli so proizvodnja, produktivnost in akumulativnost. Izvrševanje petletnega plana 1976 do 1980 zaostaja. Leto 1979 bo za ta plan usodnega pomena. Prihodnost, ki je v plemenitih jeklih, lahko oblikujejo le železarji sami.

Težave, ki so nas pestile, prepričani, da jih bomo združeni lažje premagovali, so nas pred dobrim desetletjem pripeljale do skupnega načrtovanja in lepljenja ladje slovenskega železarstva. Tisti, ki so nas od strani opazovali, so bili prepričani, da bomo ob prvem viharju doživeli brodolom. Sposobni brodarji so se zato umaknili in usoda je hotela, da sem moral stopiti na krmilo in neizkušen iskati prehode skozi čeri, ki so nam stalno pretile. Tudi vetrovi nam niso bili naklonjeni in le sprotne krpanju se lahko zahvalimo, da je naša ladja ojačana za plaval v varnejše vode.

Ponižnega in skromnega me je rodila Meselova domačija v Mojstrani. Sestre so me vodile skozi meščansko šolo ter zatem skozi tehniško srednjo šolo in ta me je pripeljala v železarstvo. V poletju leta 1932 so me gospodje Kranjske industrijske družbe prvič sprejeli in to na počitniško prakso in 6 tednov sem s kolesom prihajal na štih in pri mojstru Dovjaku navijal elektro motorje. Za delo, ki sem ga vestho in s priznanjem opravljal, nisem dobil niti ficka. Takrat sem prvič globoko ponižan zapustil železarno. In to se mi je zgodilo še naslednje poletje. Sestri, natakari, sta financirali moje opravljeno delo.

In vendar sem bil presrečen, ko sem bil po dveletnem iskanju dela za stalno sprejet v železarno. Tekmovanju na smučah se moram največ zahvaliti. To mi je krepilo ponos in odprlo tudi vrata tovarne. Še sanjalo se mi ni, kakšna bo zatem moja pot v slovenskem železarstvu.

Začel sem pri proizvodnji cevi, nadaljeval na konstruiranju metalurških naprav in po osvoboditvi bil vodja splošnega sektorja Železarne Jesenice, pa direktor Železarne Ravne in na koncu generalni direktor Slovenskih železarn. Vedno sem si želel, da bi ostal na obrežju, tok pa me je brez ozira na osebno počutje sam nosil naprej. Najtežje je bilo takrat, ko me je odtrgal od lastne grude.

SLOGA DAJE USPEHE

Železarne Jesenice, Ravne in Štore so poslovno vsa leta po osvoboditvi stalno sodelovale. Tudi pretok drugih informacij je bil stalen, kar je delno vplivalo tudi na usklajevanje razvoja in poenotenje notranjega obnašanja. To pa ni bilo dovolj za iskanje optimalne poti napredka slovenskega železarstva. To in poslabšanje ekonomskega položaja vseh treh železarn v letu 1967 je rodilo in razvilo zahtevo za združitev železarn Jesenice, Ravne in Štore v enotno proizvodno poslovno tvorbo.

Ze v pripravljalnem obdobju združevanja so direktorji železarn tvo-

na sedežu združenega podjetja. Nosilci in usmerjevalci vseh skupnih in medsebojno usklajenih akcij so bili poslovodni delavci železarn in njihovi strokovni sodelavci. Kljub tako skromnemu začetku pa so bili prav v prvem obdobju združenih železarjev doseženi največji rezultati.

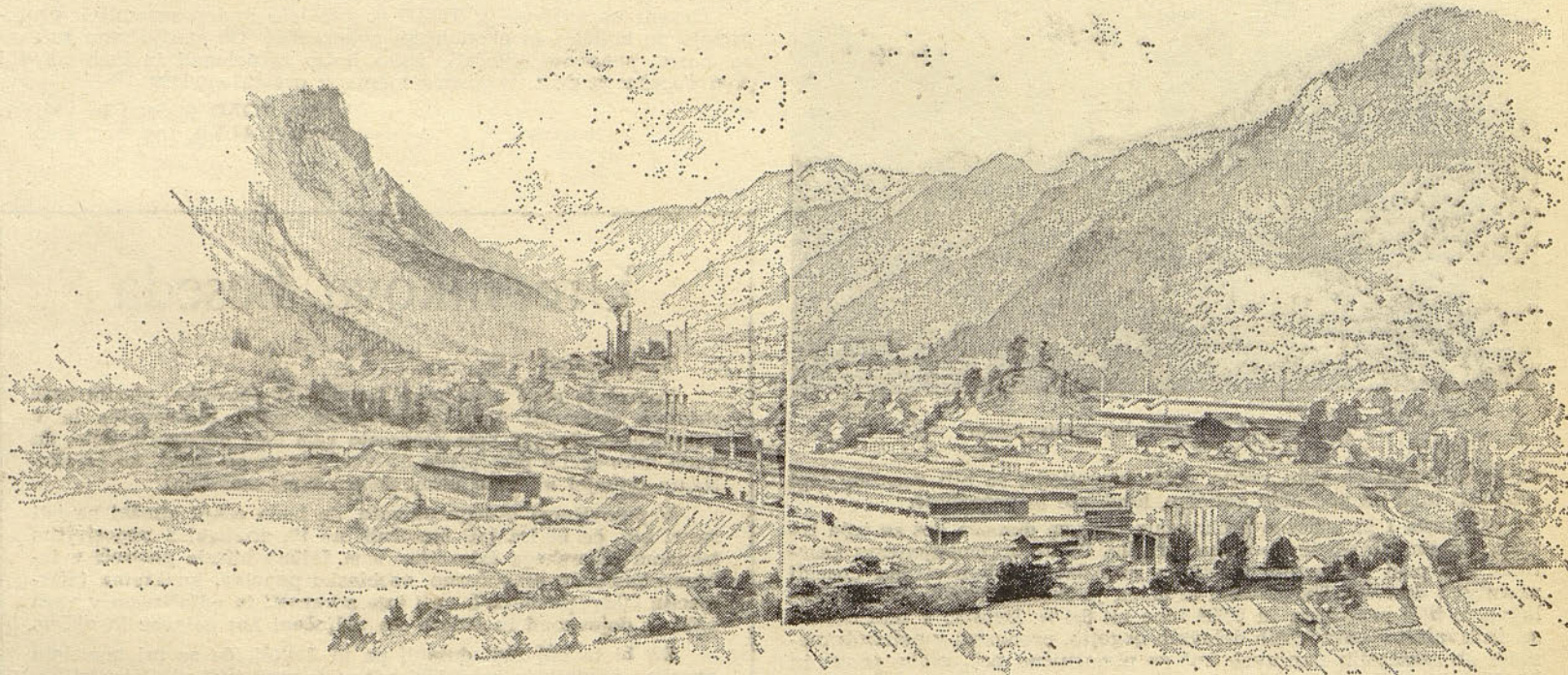
Pravočasno, v prvem letu skupnega poslovanja leta 1970 je bil izdelan srednjeročni plan razvoja za obdobje 1971 do 1975. Kljub temu da sta bila zvezni in republiški družbeni plan sprejeta šele sredi tega petletnega obdobja, so slovenske železarne uresničevale dinamiko in cilje svojega plana. Sanirale so finančno stanje, postale kreditno in reproduktivno sposobne, povečevale proizvodnjo, dokončale začete investicije, odpravljale ozka grla in vstopile v novo obsežnejšo razvojno obdobje. Rezultati tega srednjeročnega obdobja so dokaz uspešnega štarta Združenega podjetja slovenske železarne.

Petletni plan za obdobje 1971 do 1975 so združene železarne Jesenice, Ravne in Štore dosegle takole:

		1970	1975	indeks
— surovo jeklo	— ton	630.309	795.088	126,1
— blagovna proizvodnja	— ton	527.450	704.111	133,5
— realizacija	— mio din	1.527	6.428	420,9
— izvoz	— 000 \$	9.406	28.357	301,5
— akumulacija bruto	— mio din	137,2	964	702,6
— poslovni sklad	— mio din	897,3	4.093,3	456,2
— število zaposlenih		11.568	13.827	119,5
— poprečni OD		1.335	3.667	274,7

Iz teh podatkov se vidi, da so v tej petletki slovenske železarne postale večje, produktivnejše, donosnejše, konkurenčnejše in bogatejše. To pa ni bil edini resnični velik uspeh tega srednjeročnega obdobja.

Pomemben je bil uspeh tudi na področju naložb — dokončane so bile investicije po 47. natečaju ter zgrajeni novi obrati proizvodnje in predelave jekla v vseh treh železarnah. Napredovanje združenega podjetja je postalo predmet pozornosti in leta 1973 so se slovenskim železarnam pridružile še predelovalne delovne organizacije: Veriga Lesce, Plamen Kropa, Tovil Ljubljana, Žična Celje in Metalurški inštitut Ljubljana. Tako so v preteklem srednjeročnem obdobju Slovenske železarne dosegle pomemben proizvodno poslovni skok, spremenile svojo fizionomijo in se iz horizontalnega združenega podjetja pretvorilo v horizontalno-vertikalno sestavljeno organizacijo združenega dela z znatno povečanim obsegom proizvodnje, poslovanja in zaposlenih.

Panorama železarne Jesenice — v ospredju valjarna Bela

rili koordinacijski odbor, ki je že prevzel vlogo usklajevanja proizvodnih programov in enotnejše prisotnosti na tržišču ter zlasti skladnejšega razvoja proizvodnih zmogljivosti. To je tudi pogojevalo želeno zasnovno, da se vsi proizvajalci jekla združijo v enotno podjetje. Ta ambicija se je pokazala neustvarljiva, po uspešno izvedenem referendumu pa smo 30. septembra 1969 končno dosegli prvi, sicer krajši pa vendar pomemben korak za usodo našega železarstva — sklenitev pogodbe o ustanovitvi Združenega podjetja slovenske železarne.

Začetki skupnega življenja železarn Jesenice, Ravne in Štore so bili težavni. Vezala nas je sorodnost, proizvodne vezi pa so bile predvsem prijateljsko čustvene in le skromno tudi posledica medsebojno ekonomske soodvisnosti. Ko sem prevzel krmilo tako skrpne ladje slovenskih železarn, smo bili brez stalne posadke, brez strokovne službe

Leta 1975 je razširjena organizacija združenega dela Slovenske železarne postala največja v Sloveniji in dosegla 7,5 milijarde dinarjev realizacije in to od izvoza 38,7 milijona dolarjev, zaposleni pa so porastli na 16.460 delavcev. Vedeti je treba, da so ta razvoj železarne dosegle izključno z lastnim prizadevanjem, saj v naši republiki jeklarska proizvodnja nima velike podpore. Večkrat se sicer sliši očitek, da so železarne za ženišev dobile doto v obliki državnega kapitala. Leta 1971 so res bile deležne 51 milijonov dinarjev sredstev v obliki dolgoročnega kredita, državni kapital v obliki posojil, plasiranih v razne objekte Slovenije, največ v železarne, in z republiškim zakonom preko Skupnosti izdelave in predelave jekla, dan za razvoj črne metalurgije, pa ima svoje učinke šele v sedanjem petletnem obdobju. Pokrival bo okrog 5% predvidenih naložb sedanjega petletnega obdobja.

NJEROČNEGA PLANA 76-80

DELOVNI ELAN JE POPUSTIL

V srednjeročnem obdobju 1976 do 1980 nam proizvodnja ne gre tako dobro kot v predhodnem petletnem planu. Ohrabreni po uspehih v letih 1971 do 1975 smo hitro in prvi med sozdi v naši republiki oblikovali predlog samoupravnega sporazuma o temeljih srednjeročnega plana proizvodnje in razvoja Slovenskih železarn za obdobje 1976—1980 in ga po opravljeni samoupravni poti sredi leta 1976 s podpisovanjem dokončno verifikirali. Pri izvrševanju pa se je zataknilo že na štartu.

Vsa prizadevanja naše samoupravne družbe, da bi dosegla dinamičen razvoj ob stabilnem gospodarstvu, rast proizvodnje ob zadržani inflaciji in zmanjševanje bremen gospodarstva so do sedaj ostala brez uspeha. Mlini inflacije in bohotenja administracije meljejo najučinkovitejše. To se je zlasti pokazalo v letu 1976.

Poskus, da se z zaostreno kreditno-monetarno politiko stabilizira gospodarstvo, je povzročil zastoj v stopnji rasti proizvodnje, povečani izvoz pa je le delno kompenziral probleme domače prodaje. Kakor da bi

petletnega plana zaostale za 4 %; blagovne proizvodnje so dosegle 1.867.287 ton in zaostale za 6 %; izvoza so dosegle 103.995.246 dolarjev in za planom zaostale za 30 %. Le pri povečevanju zaposlenih smo bolj učinkoviti in smo na najboljši poti, da bomo že v naslednjem letu dosegli stalež, predviden za kraj petletnega obdobja.

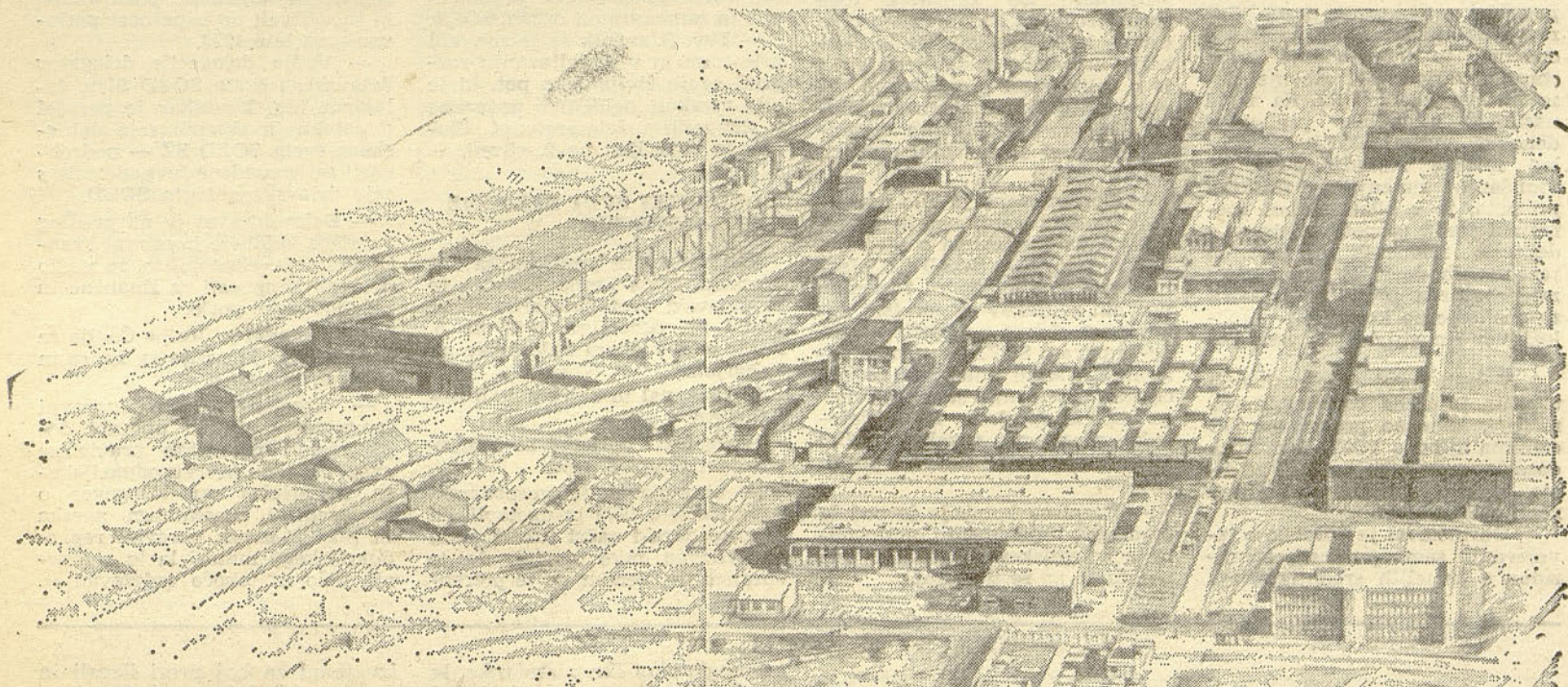
Glavni razlogi za zaostajanje v dinamiki rasti proizvodnje v sedanjem petletnem obdobju so:

— zapoznelo sprejemanje sistema družbenega planiranja in družbenih planov federacije in republike,

— zapoznelo sprejemanje spremljajočih dokumentov — dogovora o razvoju črne metalurgije in dogovora o olajšavah za prioritete dejavnosti,

— pomanjkljivo prizadevanje za izkoriščanje obstoječih proizvodnih potencialov ali slabitev delovne in tehnološke discipline,

— zaostajanje pri planiranih investicijskih naložbah v osnovna sredstva.

Panorama železarne Ravne — koroških železarjev

bili stabilizacija in dinamična rast gospodarstva medsebojno skregani, ena neče obstati ob drugi, kar pa je prav poseben fenomen, le inflacija se ob obeh redi. Zaradi denarnih problemov se je leta 1976 zmanjšala investicijska poraba in z njo tudi proizvodnja kovinske industrije ter poraba izdelkov Slovenskih železarn. Res da smo v tem letu izvoz povišali na 44,6 milijona dolarjev ali za 15 %, kar pa ni občutno kompenziralo padca porabe doma, ekonomsko pa dodatno poslabšalo položaj. In tako v prvem letu sedanjega petletnega plana nismo zabeležili napredka in tudi zboljšanje v letu 1977 ni Slovenskih železarn pripeljalo v tirnico srednjeročnega plana. V prvih dveh letih obdobja 1976—1980 smo dosegli naslednje:

		1975	1977	indeks
— surovo jeklo	— ton	795.008	779.402	98
— blagovna proizvodnja	— ton	740.841	759.310	102,5
— realizacija	— 000 din	7.464.806	8.549.169	115
— izvoz	— 000 \$	38.750	39.798	103
— akumulacija bruto	— 000 din	1.074.829	1.012.104	94
— poslovni sklad	— 000 din	4.493.732	6.996.256	156
— število zaposlenih		16.460	17.247	105
— poprečni OD na fiz. zaposlenega		3.657	4.829	132

V fizičnem obsegu je proizvodnja stagnirala in realizacija kljub inflaciji bila skromna. Bruto akumulacija, ki je v petletnem obdobju 1971 do 1975 porasla za 7-krat, je v prvih dveh letih novega petletnega plana nominalno padla za 6, realno pa vsaj za 25 %. Le število zaposlenih smo pridno povečevali in stalež dvignili za 5 % ter tako produktivnost, merjeno z blagovno proizvodnjo, znižali za 2,5 %. Tudi željo, da bi v tretjem letu našo ladjo Slovenske železarne naravnali na kurz srednjeročnega plana, smo le delno uresničili. To kaže zaključek prve polovice petletnega obdobja.

V dveh in pol letih srednjeročnega obdobja 1976 do 1980 so Slovenske železarne izdelale 1.958.278 ton surovega jekla in za dinamiko

To pomeni, da obstajajo objektivni in subjektivni razlogi zaostajanja v dinamiki rasti proizvodnje v srednjeročnem planu Slovenskih železarn.

Veliko je bilo opravljenega truda v prilagojevanju dela z zakonom o združenem delu. Delovne organizacije so dobile nove samoupravne sporazume o združitvi tozdov, sozd pa nov sporazum o združitvi delovnih organizacij v Slovenske železarne. Sprejetih je bilo vrsto drugih dokumentov, ki urejajo odnose notranjega življenja, odnose do zunanjih organizacij združenega dela, asociacij in samoupravnih interesnih skupnosti. Vsi usmerjevalci našega obnašanja pa na žalost še niso dali primernih učinkov v materialni proizvodnji. Redna prisotnost na delu je samo od leta 1977 padla za 1 %, odsotnost pa je narasla že na 22 %, kar pomeni, da je od 100 delavcev v staležu na rednem delu le 78 zaposlenih.

Največji problem uresničevanja ciljev srednjeročnega plana pa je zaostajanje pri naložbah v razširjanje in posodabljanje proizvodnih zmogljivosti.

V prvi polovici petletnega obdobja je po nominalni vrednosti v Slovenskih železarnah realiziranih le okrog 1,7 milijarde din ali 33 % za celo obdobje predvidenih naložb. Največje zaostajanje je pri naložbah v jeklarne. Poprečna kasnitev investiranja za dinamiko plana znaša okrog leto, pri jeklarnah pa celo dve leti. To je tudi bil razlog, zakaj smo republiškim organom predložili znižanje predvidene proizvodnje surovega jekla v letu 1980 od milijon na 900.000 ton.

Kljub takemu stanju pa obstaja realna možnost, da z enoletno zakasnitvijo dosežemo vse glavne cilje sedanjega srednjeročnega obdobja. Železarna Štore bo dosegla planirano zmogljivost surovega jekla in povečano proizvodnjo valjev, na Ravnah bo vpeljana ponovna tehnologija in razširjeno pretapljanje jekla pod žlindro, povečana kovačnica, zgrajena livarna in uresničenih nekaj razvojnih projektov v predelavi jekla. V Železarni Jesenice bo ob rekonstrukciji žične valjarne, naprave za neprekinjeno litje, uvedba vakuumske tehnologije in nekaj spremljajočih naložb v energetiko ter ekologijo celotna razširitev jeklarne, ki pogojuje plemenitenje proizvodnega programa celotne tovarne, preložena v naslednje petletno obdobje. Naložbe v predelovalne delovne organizacije ne bodo zaostale za planom, zaostala pa bo preorientacija proizvodnje na vrednejše izdelke.

(Nadaljevanje na 6. strani)

DELO SAMOUPRAVNIH ORGANOV

DELAJSKI SVET SOZD SŽ

Delavski svet SOZD Slovenskih železarn se je sestel na 4. seji 26. decembra 1978 v Lescach. Na tej seji, vodil jo je predsednik Piščanec Miloš, so obravnavali:

— 9-mesečno poslovanje SŽ in kratko informacijo o predvidenem poslovanju v letu 1978. Informacijo je podal generalni direktor Gregor Klančnik. Po razpravi je delavski svet sprejel naslednji sklep:

1. Vse delovne organizacije so dolžne, da s forsirano odpremo v letu 1978 povečajo obseg izdelanega blaga. Posebna doslednost je potrebna pri izvoznih poslih. Zaradi objektiviziranja ugotavljanja dohodka je v prihodnje treba sprotno zasledovati gibanje domačih cen izdelkov SŽ, da ne bi nastajalo nezaželeno prelivanje dohodka znotraj SOZD SŽ. Poleg splošne stimulacije je za izboljšanje zunanje-trgovinskega prometa, je z bilateralnimi sporazumi treba pospeševati izvoz z delitvijo finančnih bremen in realiziranih deviz. S povečanjem medsebojnega prometa pa težiti za enakomerno koriščenje razpoložljivih zmogljivosti v vseh DO SŽ.

2. V vseh poročilih o poslovnih uspehih je treba bolj konkretno navesti, kako so posamezne DO oziroma njihove TOZD tak uspeh dosegle, prav tako pa tudi za tiste, ki niso dosegle pozitivnega rezultata poslovanja.

— Obravnavali je poročilo o izvrševanju samoupravnega sporazuma o temeljih srednjeročnega

načrta proizvodnje in razvoja SŽ 1976—1980. Po temeljiti razpravi na izvršilnem odboru in nato še na delavskem svetu je delavski svet ugotovil, da Slovenske železarne po sklenitvi srednjeročnega obdobja 1976—1980 zaostajajo za dinamiko planirane rasti jekla, blagovne proizvodnje in predvsem pri izvozu. Zaostajanje je posledica premajhne doslednosti pri izvrševanju letnih gospodarskih načrtov in zlasti faznega premika med proizvodnjo in investiranjem v sredstva za delo.

Izvršenih je bilo le 1/4 predvidenih naložb.

Nakazani so bili tudi vzroki tega zaostajanja. Do sklenitve tega srednjeročnega obdobja nam tako ostane le še dve leti. Da bi čimbolje uresničili zastavljene cilje, je v veliki meri in predvsem odvisno od poslovnih in strokovnih delavcev v delovnih organizacijah, kjer se razvojni projekti oblikujejo.

— Obravnavano je bilo poročilo o poteku sprejemanja samoupravnega sporazuma o združitvi Tehno-Impexa v SOZD SŽ. Ugotovljeno je bilo, da ni formalno pravnih zadržkov za sprejem dokončnega sklepa o združitvi Tehno-Impexa v SOZD Slovenske železarne. Zaradi določenih redakcijskih sprememb samoupravnega akta in sprejema ter usklajevalnega postopka v nekaterih DO se bo o sprejemu odločalo po 31. 1. 1979.

— Razpisna komisija je podala predlog o imenovanju poslovnih kolegijskega organa. O tem poročamo na šesti strani.

— Delavski svet je ugotovil, da so vse DO sprejele dopolnitve samoupravnega sporazuma o združitvi v SOZD Slov. železarne.

— Potrdil je predlog izvršilnega odbora, da se delavcem DSSS Slov. železarne prizna dohodek za prvi kvartal 1979 v enaki višini, kot je znašal v zadnjem kvartalu 1978. leta.

— Ob zaključku seje se je mag. Peter Kunc v imenu prisotnih delavcev vseh delovnih organizacij zahvalil tov. Klančniku za njegovo nesebično delo in zasluge pri oblikovanju združenega podjetja kot za njegovo 9-letno vodenje. Enako priznanje so mu izrekle tudi družbenopolitične organizacije in samoupravni organi SOZD.

— Tov. Klančnik se je zahvalil prisotnim in v nadaljevanju razgrnil svojo življenjsko pot, ki je bila vseskozi neločljivo povezana s slovenskim železarstvom. Članek je objavljen na 2. strani.

DELAJSKI SVET DELOVNE ORGANIZACIJE

Pod vodstvom predsednika delavskega sveta Emila Kranjca se je delavski svet Železarne Štore sestel 28. decembra 1978 na 6. redni seji, v domu Železarjev na Teharjah.

Obravnaval in sklepal je o naslednjem:

— ugotovil je, kako so bili izpolnjeni sklepi 5. seje.

— obravnaval je gospodarski načrt za leto 1979 in ugotovil, da je gospodarski načrt tokrat prvič obravnavan tako zgodaj, da je sprejemljiv, vendar ga je potreb-

no pred dokončnim sprejemom dopolniti predvsem s podatki o investicijah, o zaposlovanju, o likvidnosti in sanacijskih načrtih. Vse te dopolnitve naj bodo pripravljene in posredovane v razpravah, tako da bi delavski svet lahko do konca januarja dokončno sprejel oziroma verificiral gospodarski načrt za leto 1979.

— Predsednik KPO ing. Burnik je podal informacijo o izvrševanju srednjeročnega načrta proizvodnje ter razvoja Slov. železarn 1976—1980.

— Oceno poslovanja v letu 1978 je podal predsednik KPO ing. Dušan Burnik in opozoril na pozitivne in negativne pokazatelje, ki so vplivali na uspešnost poslovanja za leto 1978.

— Vodja delegacije delegatov delavskega sveta SOZD Slov. železarne ing. Ravnikar je poročal o poteku in sklepih seje delavskega sveta SOZD SŽ — podrobnosti so navedene v podatkih s seje delavskega sveta SOZD.

— Delavski svet je na predlog razpisne komisije imenoval Franca Tratarja, ekonomista, za vodjo delovne skupnosti za finančne in računovodske posle.

— Imenoval je Josipa Čaglja za predsednika komisije za kadre in splošne zadeve.

— Sprejel je »Samoupravni sporazum o skupni uporabi dogovorjenih režimskih pravic za uvoz surovin in reprodukcijskega materiala« ter »Dogovor o razporeditvi absolutnega zneska za plačilo uvoza surovin, reprodukcijskega materiala in rezervnih delo za tekoče vzdrževanje«.

Pričevanje iz NOB

TRN V PETI

5

»Zmerjali so nas in nam grozili, da nas bodo vse pobili, ker da smo mi krivi njihove nesreče in smrti njihovih vojakov. Če ne bi vmes posegli Nemci in jih opomnili, naj nas nehajo mučiti, ne vem, kako bi se vse skupaj končalo ...

... Sicer pa mi ni žal, kar sem pretrpela, saj je bilo vredno videti še posebno njihov strah ob strahotnem dogodku. Vsaj malo so dobili povrnjeno neizmerno trpljenje, ki nam ga vsak dan povzročajo. Zdaj jih bo še bolj strah in prav jim bodi! Kar še po njih, dokler vseh ne preženete!« je zaključila Pavla Brelcova.

Takšnih in podobnih uspehov so nam želeli še tudi drugi Suhorci in vsi Brkinci, čeprav je ob tem mnoge pestila skrb, kako bodo na to veliko partizansko zmago in četniško izgubo reagirali Nemci, četniki in Nedičevci, Ljotičevci in vsa druga izdajalska golazen.

Med vsemi partizani in domačini, ki so po Brkinih slavili veliko zmago nad četniki, je bil edino kapetan Stevo dovolj daljnoviden in previden, da je pravočasno predvidel reakcijo Nemcev

in četnikov na njihov poraz v dolini Reke. Še isti večer je radijsko oddajno postajo dal prenesti s Suhorja na drugo stran Brkinov, kjer je skupaj z obema radiotelegrafistoma dobila zavetje v že prej pripravljenem bunkerju. Nekateri so to celo jemali kot pretirano previdnost, posebno še, ker je nekaj dni po uspehi akciji v Brkinih trajalo nekakšno zatišje — ne Nemcev in ne njihovih satelitov ni bilo od nikoder. Bilo pa je to le zatišje pred viharjem, ki je kmalu nato zajel vse Brkine.

Pred tem pa je bilo partizanom in domačinom v Brkinih lepo. Veselili so se partizanskih uspehov, veselili so se napredovanja Rdeče armade in zavezniških vojakov. Poslušali so radio Svoboda Jugoslavija in zavezniške postaje, posebno Moskvo in London. Vsak večer je bilo posebno veselo na Suhorju, kjer so partizani in domačini, posebno vaška dekleta, prepevali in plesali pozno v noč.

Nato pa je zagrmelo. Bilo je to v zgodnjem jutru 14. marca 1945, ko se je po Brkinih razlila vsa sovražna golazen, kolikor so jo

premogle okoliške postojanke. Iz Ilirske Bistrice so pridrli Nemci in Kozaki, ki so se jim prek Rupe pridružile nekatere enote celo iz Reke. Enaka vojska je vdrla v Brkine iz Materije in od Kozine. Iz Postojne so prišli belogardisti, iz Pivke in Prema pa četniki, Ljotičevci in srbska državna straža, Nedičevci. Bila je še tema, ko so tesno obkolili vsa naselja v Brkinih ter iz sna vrgli iz postelj vse domačine. Niso jim pustili niti toliko časa, da bi se lahko oblekli. Zgnali so jih na sredo vasi in jih tam pretepali ter zahtevali, da jim povedo, kje so partizani in odborniki OF. Hkrati so stikali po vseh hišah z izgovorom, da iščejo skrivališča partizanov in simpatizerjev OF, v glavnem pa le zato, da so mimogrede ropali. Pokradli in odnesli so s seboj domala vso hrano, prijel se jih je ves denar, pobrali so posebno vso zlatnino in druge dragocenosti, kar so jih le našli. S seboj so nato odpeljali v zapore veliko domačinov, ki so se jim zdeli količkaj sumljivi, da sodelujejo s partizani in OF. V zaporih so jih strahovito mučili in pretepali, da bi jim izsilili kakršnokoli priznanje o njihovem sodelovanju v NOB.

Najhuje so se tisti dan spravili Nedičevci iz Pivke in Košane nad prebivalce Suhorja, Ostrožnega brda in Janežvega brda. Posebno so trpeli Suhorci, ker se je pri njih nastanil operativni štab srbskih stražarjev. V njem so bili sami prekaljeni policisti, posebej

izvežbani za boj proti ilegali in partizanski dejavnosti. Skozi ta štab so naglani prav vse domačine, tudi otroke in starčke, in jih s strahotnim pretepanjem in mučenjem hoteli prisiliti na izdajo — dolgo brez vsakega uspeha.

Kot dobri poznavalci ljudi pa so pri tem odbirali med domačini takšne, ki so po njihovem mnenju bili še posebno prestrašeni zaradi mučenja in groženj s smrtjo. V glavnem so to bile ženske. Prihranili so jih za konec in se še posebej srdito spravili nanje. Pod groznim pritiskom je med njimi končno klonila neka vaška aktivistka in jokaje izdala partizanski bunker v zapuščenih stavbi v neposredni bližini Vrbičevih. V bunkerju so bili trije partizani — komandir Blisk, mitraljezec Albin in naš Janez.

Treba pa je pri tem povedati v opravičilo mučeni izdajalki, da ni vedela za partizane v bunkerju. Prejšnji večer je namreč na svoja ušesa slišala kapetana Steva, ki je dejal, da prav vsi partizani zapuščajo Suhorje, ker vasi preti sovražna ofenziva. Zato je verjela, da je bunker prazen in da bo z njegovo izdajo zadovoljila Nedičevce in četnike ter sebe in vaščane odkupila oziroma rešila nadaljnega mučenja. Kako bridka zmeta!

Ko je sredi joka pripeljala sovražnika k bunkerju in jim pokazala, kje je vhod, je pa tudi takoj spoznala, kaj je storila, ker se je pokazalo, da so v bunkerju partizani. To jo je tako presuni-

Delo samoupravnih organov

— Sprejel je tudi predlog sklepov, ki ga je posredoval oddelek za informativno in samoupravno dejavnost za uspešnejše delo samoupravnih organov in delegacij.

Ob tem naj navedemo, da so v temeljnih organizacijah v mesecu decembru potekale izredno živahne razprave, nekateri delavski sveti so se sestali tudi po dvakrat. Te razprave pa niso bile le živahne, temveč tudi zahtevne in odgovorne, saj so se odločali o pomembnih zadevah. V tem času, to je 12. decembra 1978, je bil v vseh TOZD in DS izveden tudi referendum oziroma osebno izjavljanje o:

— Pravilniku o delovnih razmerjih

— SS o združitvi delovne organizacije TEHNO-IMPEX v SOZD Slovenske železarne

— Spremembe in dopolnitve Statuta temeljnih organizacij in delovnih skupnosti

— Samoupravni sporazum o dopolnitvah samoupravnega sporazuma v SOZD Slovenske železarne

— Samoupravni sporazum o združitvi sredstev in ustvarjanju skupnega dohodka med temeljnimi organizacijami in TOZD Tovarne traktorjev

— Samoupravni sporazum o medsebojnih pravicah, obveznostih in odgovornosti med temeljnimi organizacijami in delovne skupnosti

Referendum je v celoti uspel. Sestale so se tudi vse komisije delavskega sveta DO in obravnavale tekočo problematiko, ki je v pristojnosti teh komisij.

Izredno aktivne so bile tudi samoupravne delovne skupine, ki so razpravljale o referendumskem gradivu in nato še o predloženem gospodarskem načrtu za leto 1979.

Omeniti velja tudi razprave o programih in financiranju samoupravnih interesnih skupnosti. Delavci so zelo kritično ocenili prvotno predložene programe, ki niso bili popolni kot tudi pre malo konkretni, prav tako ni bilo podatkov o realizaciji programov ter priliva in odliva dohodka teh skupnosti.

Varstvo okolja

O SANACIJI CINKARNE

Na osnovi sklepa skupščine občine Celje je Izvršni svet SO Celje dolžan občasno obvestiti delavce in občane občine Celje o poteku sanacije v Cinkarni Celje. Prvo poročilo je bilo objavljeno v začetku decembra 1978.

1. Družbeni svet, ki ga sestavljajo predstavniki organov in samoupravnih organizacij republiške ter občinske družbenopolitične skupnosti skupaj s predstavniki Cinkarne, je imel svojo prvo sejo 21. 12. 1978.

Obravnaval je naslednja gradiva:

— poročilo o ekonomski in ekološki sanaciji Cinkarne z obrazložitvijo potrebnih sredstev za ekološko sanacijo,

— izvajalni načrt ekonomske in ekološke sanacije,

— poslovni rezultat Cinkarne po začasnem obračunu dohodka za obdobje od januarja do oktobra 1978,

— teze o pristopu k razvojni usmeritvi Cinkarne.

Družbeni svet je po obširni in strokovno poglobljeni razpravi sprejel naslednje ugotovitve in stališča:

a) družbeni svet ugotavlja, da je potrebno glede na sprejeta stališča o ekonomski in ekološki sanaciji Cinkarne Celje ukrepati hitro in konkretno,

b) vprašanje ekoloških naložb se mora reševati z namenskim združevanjem sredstev, zato člani sveta podpirajo sprejem družbenega dogovora o združevanju sredstev za potrebe opravljanja obstoječih ekoloških žarišč. Ta zahteva bo podana tudi na se-

stanku s predstavniki IS SR Slovenije,

c) družbeni svet vztraja na zahtevi, da pri reševanju ekoloških problemov TOZD titan dioksid z nepovratnimi sredstvi sodeluje tudi partner VVB Lacke und Farben Berlin iz DDR. S predstavniki iz DDR so že tekli razgovori v tej smeri, vendar še niso zaključeni,

č) predsedstvo GZ SR Slovenije naj ponovno prouči in poenoti svoje stališče do sanacije Cinkarne Celje ter se aktivno in konkretno vključi v proces sanacije na podlagi sprejetega programa ukrepov,

d) družbeni svet je seznanjen s stališči poslovnih bank, da so pripravljene zagotoviti sredstva v višini 100 milijonov din za reševanje ekoloških problemov za prehodno obdobje do sklenitve družbenega dogovora, ki naj bi bil sklenjen v letu 1979, vendar najdlje za obdobje 2 let, ko se predvideva, da bo financiranje ekološke sanacije dokončno urejeno,

e) družbeni svet ugotavlja, da so dana vsa potrebna soglasja za izpolnitev pogodbe, na osnovi katere bodo v sprejetem roku izdobljene elektrofilske naprave.

2. Amandma, ki ga je dala delegacija Celja na predlog resolucije SRS za leto 1979, je delegacija na zasedanju skupščine umaknila, ker je dobila zagotovilo predstavnika IS SR Slovenije, da bo financiranje ekološke sanacije zanesljivo urejeno z ustreznimi družbenimi dogovori ali drugimi ukrepi.

Izvršni svet SOb Celje

**Dopisujte in oblikujte
z nami
naše glasilo**

lo, da je padla v nezavest in zanj je bilo za dalj časa konec hudega, ki pa je za njene sovaščane šele prihajalo.

»Bilo je nekaj čez poldne,« neposredno pripoveduje Janez Tajnikar, »ko nas je iz spanja, v katerega smo se pogrezili šele v poznih jutranjih urah, prebudil močan trušč. Sredi tega hrupa smo zaslišali objokan ženski glas, ki je pravil, Tukaj je bunker...«

Takoj zatem pa smo zaslišali oster, poveljujoč glas, ki je v srbohrvaščini zahteval, naj takoj prinesejo orodje, da odprejo vhod v bunker. Že čez nekaj minut je začelo ropotati in udarjati po pokrovu, ki je prikrival vhod v bunker. Takoj nam je bilo jasno, da smo izdani in da so nas četniki odkrili. Pri priči smo se spomnili opozorila načelnika Steva in se tudi zavedali, da je imel prav s svojo napovedjo o represalijah. A bilo je seveda prepozno za vsako kesanje, ker ga nismo poslušali — bili smo do grla v kaši, v objemu smrti. Toda takoj smo sklenili, da bomo svoja življenja prodali kar najbolj drago, da se bomo častno borili do zadnjega naboja.

Prav ta bunker, v katerem smo se zdaj tako nesrečno znašli, je bil naš najboljši in smo bili še posebno ponosni nanj. Zato smo tudi v njem imeli spravljene veliko materiala, opreme, celo nemške vojaške uniforme, pa tudi precej pomembne dokumenta-

cije. Te je nekaj takoj še bolje prikril in zakopal Blisk, ostale papirje pa je zažgal. Z Albinom pa sva že pograbila vsak svoje orožje in prežala na sovražnika, ki se je s krampom že prikopal skozi zemljo med trami, da je tam nastala že kar precejšnja reža. Skoznjo sem nameril brzostrelko in spustil cel rafal na vojaka, ki je kopal skozi strop. Kar privzdignilo ga je, saj sem ga zadel v glavo, drugi pa so preplašeno pobegnili za bližnji zid. Vpili in kričali so eden čez drugega, kako so banditi oboroženi in streljajo iz bunkerja. Kmalu pa se je trušč polegel in nastala je tišina, iz katere je priletel glasev poziv, naj se predamo. Prepričevali so nas, da se nima smisla upirati, ker smo popolnoma obkoljeni, da nam jamčijo življenje, če se predamo, da se nam ne bo nič zgodilo — in podobno. Postavili so nam rok nekaj minut, da se predamo, ker nas bodo sicer zmleli v prah v bunkerju.

Mi jim sploh nismo odgovarjali. V nas je tlelo drobno upanje, da nam zavlacavanje prinese kakšno rešitev, da nam morda noč prinese kako priložnost za proboj. Ko je pretekel postavljeni rok in se nismo oglasili, so poskusili z drugačno taktiko. Na bunker so naravnali težak minometalec in nas začeli zasipati z minami. To je spet trajalo nekaj časa, a nam mine spričo debelega stropa nad bunkerjem niso prišle do živga. Oglušujoče so eksplo-

dirale nad nami in bile vedno bolj nevarne njim samim v neposredni okolici, kot pa nam v bunkerju. Kmalu so zato prenehali z metanjem min in se domislili nove taktike.

Med svojim dopoldanskim divljanjem po Brkinih so v okolici Janeževega brda ujeli tudi tri partizane — Ukmarja, Prosena in Štembergerja — ki so jih zdaj pripeljali nad bunker in jim potisnili krampe v roke, naj kopljejo naprej. Pod naperjenimi puškami in mitraljezi so se reveži res lotili dela, čeprav smo jih odganjali in jim pretili, da bomo prisiljeni streljati, če ne odidejo. To smo tudi res morali storiti in eden med njimi jo je tudi skupil, da je ranjen kričeč pobegnil, druga dva pa sta mu sledila.

Ali ona dva, ali še drugi — kljub našemu streljanju — so se vračali na delo nad bunker in rež je bilo vedno več, pa tudi vedno bolj nevarno so se širile,« pripoveduje Janez.

»Kljub našemu streljanju, kričanju in odganjanju ljudi od bunkerja,« pripoveduje dalje Tajnikar, »pa se je kopanje nad bunkerjem nadaljevalo in reže so postale vse širše in več jih je bilo, tako da je nastajala vsa večja nevarnost, da nas Nedičevci zasujejo z ročnimi granatami ali minami. Zavlacavanje je bila naša edina možnost, edino rešitev smo lahko pričakovali le še od bližnje noči, v kateri smo nameravali preizkusiti zasilni izhod

iz bunkerja. Sklenili smo, da z Bliskom jurišava skozenj, medtem ko naj bi kril Albin s svojim brenom.

To pa je bilo treba storiti takoj, ker v bunkerju ni bilo več močče vzdržati. Z Bliskom sva odmaknila za nekaj deset centimetrov ploščo rezervnega izhoda in skozi nastalo odprtino najprej zaglala med oblagalce vsak svojo ročno granato. V nastalem kaosu sva skoraj hkrati ploščo odmaknila do kraja. Blisk in za njim še jaz sva se strelovito poglala iz bunkerja in že med tem tudi zaslula oblagalce z rafali iz najinega orožja, za nama pa je še Albin s svojim mitraljezom priložil svoje. Med rjavimi uniformami je nastal preplah in med zidovi porušene stavbe nad bunkerjem že ni bilo več nikogar. V divjem begu so jo kričeč ucvrli za bližnja kritja in skupina kakih 30 dolgolasev celo proti sredini vasi.

Vendar pa proboj ni bil moč. Sovražnik je izhod iz stavbe in vse njene stene zasul s strahovitim ognjem iz mitraljezov in pušk iz svojega kritja, da je bilo nemogoče sploh misliti, da bi se lahko približali katerikoli odprtini na ruševini. Pričakovali smo tudi, da bodo znova stopili v akcijo tudi sovražnikovi minometalci, zato sva se z Biskom vrnila v Bunker in za seboj spet zaprla zasilni izhod. Z akcijo smo sicer pridobili nekaj dragocenega časa, vendar pa nam posebne spremembe ni prinesla.

(Nadaljevanje s 3. strani)

USMERJANJE NA PETLETNI PLAN

Gospodarski načrt za leto 1978 smo takole uresničevali:

		načrt	izvršitev	indeksi	
				načrt/ izvrš.	izv. 78/ izvrš. 1977
— surovo jeklo	— ton	807.250	785.000	97,2	100,7
— blagovna proizvodnja	— ton	822.526	790.762	96,1	104,1
— realizacija	— mio din	10.401	10.900	104,5	127,6
— izvoz	— 000 \$	54.684	38.777	71,0	97,4
— število zaposlenih		17.936	17.665	98,5	102,4

Ni še možno podati tudi ekonomski učinek Slovenskih železarn leta 1978, ki jih bo odkril šele zaključni račun. Na podlagi 9-mesečnega obračuna pa že lahko sklepamo, da se je ekonomski položaj vendar boljšal.

Po neto dohodkovni meri, ki kaže učinkovitost poslovanja, organizacija združenega dela pa je normalno poslovno učinkovita, če doseže vrednost 1,00, je sozd Slovenske železarnice od leta 1977 napredoval od 0,83 na 0,99 ali za 19%. Med vsemi delovnimi organizacijami je na prvem mestu Železarna Ravne, ki je dosegla 1,37 neto dohodkovne mere, na drugem mestu pa je Tovil z rezultatom 1,26. Vse druge DO Slovenskih železarn so z neto dohodkovno mero pod 1,00; pomembnejše pa je gibanje. Razen Verige in Plamena, ki sta zdrknili pod 1,00, so vse ostale delovne organizacije napredovale, kar pomeni, da smo s finančnimi rezultati poslovanja v letu 1978 lahko zadovoljni. Nobena delovna organizacija Slovenskih železarn ne bo breme družbe, poslovne izgube tozgov: hladne valjarne Jesenice, traktorske tovarne Štore in proizvodnje sidernih verig v Lescah pa bodo sanirane znotraj delovnih organizacij.

Naslednje leto 1979 je za uresničevanje ciljev srednjeročnega plana odločilnega pomena. V tem letu se mora zato intenzivirati delo na investicijskih projektih petletnega plana, pospešiti izdelava dokumentacije in pospešiti investicijska dela na projektih, ki se že uresničujejo. To bo omogočilo delno nadoknado izgubljenega časa, težko pa bo v Železarni

penjsko predelavo so edina pot v prihodnost za slovenske železarje. Cel svet se giblje v smeri ozke specializacije, ki je pogoj kvalitete, produktivnosti in konkurenčnosti, zato se je tudi mi ne moremo odreči.

Za ozko specializirane izdelke plemenitih jekel je domače tržišče preozko, zato je taka proizvodnja pogojena z izvozom in to po možnosti v finalnih izdelkih. Ekonomičnost, produktivnost in uspešen nastop na zunanjih tržiščih morajo zato biti značilnosti proizvodnje jekla v Sloveniji. Na tako naravnost nas obvezujejo: srednjeročni plan sozda, dogovor o temeljih družbenega plana in resolucije SR Slovenije za leto 1979. Taka usmerjenost mora biti vključena tudi v dogovor o razvoju jugoslovanske črne metalurgije do leta 1985.

DRAGI ŽELEZARJI!

Moja izpoved me bremeni s tistim, kar kljub dobri volji in prizadevanju zaradi premajhne učinkovitosti nismo dosegli. Epidemije izvirnega greha, da vse slabosti prekrijemo s ceno, se nismo znebili. Razgaliti se je treba in z lastnim znojem speljati terapijo in okrepiti se bo organizem vseh delovnih organizacij.

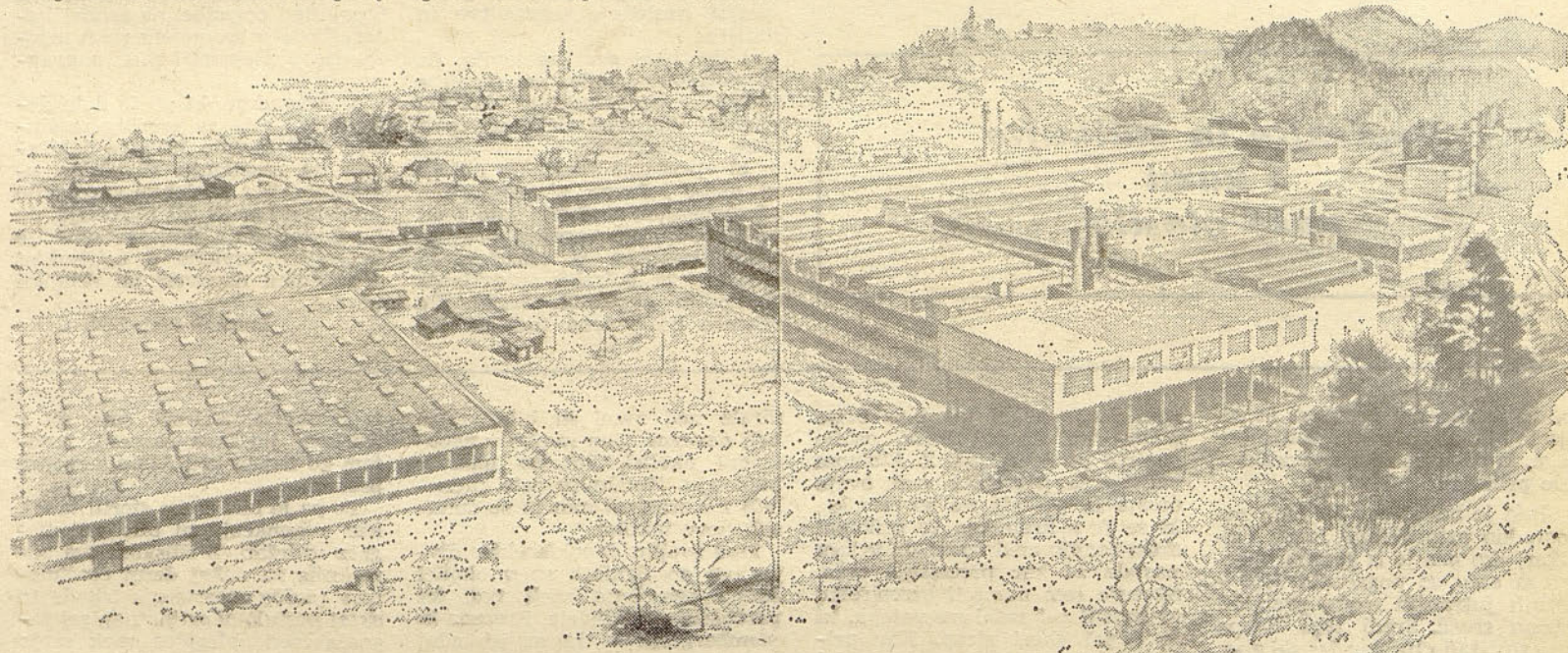
To ne pomeni, da je dediščina le zvrhan koš problemov. Sozd je vendar znatno bogatejši, kot je bil ob rojstvu. Ima brevir — samoupravní sporazum o združitvi, trasirano pot do leta 1980 in dalje, v kratkem bo dobil še statut, ima svojo interno banko, najbolj urejen način združevanja sredstev, vzpodbujanje uravnovešenja zunanjetrgovinske bilance, urejuje celoten sistem blagovnega prometa in snuje inženiring. Ima akte in kažipot, le uveljavljati jih je treba, zmanjševati medsebojno zaposlovanje in združeno energijo usmeriti na cilje srednjeročnega plana, ki v ozadju že kaže obrise lepše prihodnosti slovenskega železarstva.

Potem ko je krmilo slovenskega železarstva prešlo v nov sveži rod, se iskreno zahvaljujem vsem delavcem za tovariško in plodno sodelovanje v poslovanju, za prijetne ure na srečanjih, pohodih, nastopih in tekmovanjih.

Z željo, da bi se Slovenske železarnice v prihodnje strmeje vzpenjale na olimpske kvalitete proizvodnje ter predelave jekla

želi vsem delavcem in svojcem zdravo in uspešno novo leto 1979.

Gregor Klančnik

Panorama novega dela železarne Štore — Štore II

Jesenice, kjer za jeklaro osnovni koncept razvoja še ni dogovorjen. Pospešeno delo na razširjeni reprodukciji ne sme tolažilno delovati na izkoriščanje obstoječih proizvodnih zmogljivosti. Radi se namreč izgovarjamo, da proizvodnja ne raste, ker še ni novih agregatov, ob tem pa na obstoječih ne dosegamo niti tistega, kar je bilo doseženo že v prejšnjem srednjeročnem obdobju. Jeklarne Železarnice Jesenice je v letu 1978 celo za 6% ali za 29.000 ton zaostala za dosežkom iz leta 1975, kar kvari sliko proizvodnje surovega jekla celotnega slovenskega železarstva. Drugače pa je v blagovni proizvodnji, kjer je ta železarna občutno povečala proizvodnjo in vplivala na rast celotnega sozda.

Zasnova gospodarskega načrta za leto 1979 predvideva:

		Indeks 79/78
— surovo jeklo	815.000 ton	103,8
— blagovna proizvodnja	821.207 ton	103,8
— realizacija	13.402 mio din	124,3
— izvoz	65.610 tisoč \$	169,1
— število zaposlenih	18.211	103,0

Usoda prihodnosti Slovenskih železarn, izdelave in predelave jekla, je v rokah železarjev samih. Znan je razvoj jugoslovanskih železarn, ki bo omogočal proizvodnjo okrog 7,8 milijona ton jekla navadnih kvalitet in da za Železarno Nikšić ter slovenske železarnice ostane prostor le na področju kvalitetnih in plemenitih jekel. Visoko vredna jekla z večsto-

NOVO VODSTVO

Delavski svet SOZD Slovenske železarnice je na 4. redni seji, dne 26. 12. 1978 na predlog razpisane komisije imenoval novo vodstvo — kolegijiški poslovodni organ — SOZD Slovenske železarnice.

— Za predsednika kolegijiškega poslovodnega organa: IGORJA URŠIČA.

Igor Uršič je bil rojen 9. 7. 1943 v Zagrebu; končal je fakulteto za strojništvo Univerze v Ljubljani; do sedaj je opravljal pomembne funkcije v sekretariatu centralnega komiteja ZKS. Je član predsedstva in izvršnega komiteja CK ZKS in predsednik komisije predsedstva CK ZKS za področje družbeno-ekonomskih odnosov in materialni razvoj.

— Za člana kolegijiškega poslovodnega organa za tehnično-tehnološko področje PETRA KUNCA.

mag. PETER KUNC je bil rojen 1. 1. 1934 v Sinji Gorici pri Vrhniki in je končal fakulteto za strojništvo Univerze v Ljubljani ter študij III. stopnje na fakulteti za strojništvo v Ljubljani. Nazadnje je opravil dela in naloge predsednika poslovodnega odbora v Železarni Jesenice.

— Za člana kolegijiškega poslovodnega organa za komercialno-finančno področje MARIJANA BELEJA.

Marjan Belej je bil rojen 27. 3. 1932 v Celju in je končal ekonomsko komercialni oddelek Visoke ekonomske komercialne šole v Mariboru. V Železarni Štore, kjer je zaposlen opravlja dela vodje delovne skupnosti za komercialne posle.

Čestitamo!

NAJBOLJŠI SO PREJELI NAGRADE

Ob zaključku tekmovalne športno-rekreacijske dejavnosti za leto 1978 je Komisija za rekreacijo organizirala tovariško srečanje z nagradenci tega tekmovanja in ob navzočnosti ostalih gostov je predsednik komisije za rekreacijo tov. Selič Edi podelil ekipam in posameznikom praktične nagrade v obliki športnih rekvizitov.

Ob tej priliki so tudi tekli sproščeni razgovori o bodočem rekreacijskem programu, ki bo za leto 1979 še zahtevnejši, predvsem glede večje udeležbe in znatno večjega števila posameznih športnih prireditev. Povečalo se je tudi število obratnih ekip iz 9 na 11, kar zagotavlja večjo udeležbo.

ŠPORT

Tekmovanje se bo vršilo skozi vse leto v 15 različnih športnih panogah. Ob zaključku tovariškega srečanja je vsem čestital za dosežene uspehe predsednik sindikalne organizacije tov. Kaluža Ladi.

OBJAVA KONČNIH REZULTATOV

Prvaki posameznih panog:

SMUČANJE	Tovarna traktorjev
SAH	Elektro — energetski
ODBOJKA	Valjarna
STRELJANJE z zrač p.	Elektro — energetski
KEGLJANJE posamezno	Kontrola kakovosti — inv. razvoj
ATLETIKA	Valjarna
BALINANJE	Elektro — energetski
STRELJANJE z MK puško	Elektro — energetski
VLEČENJE VRVI	Valjarna
RIBOLOV	Mehanska obdelava
PLAVANJE	Elektro — energetski
KEGLJANJE b. p.	Livarna
MALI NOGOMET	Tovarna traktorjev
NAMIZNI TENIS	Mehanska obdelava
KOŠARKA	Elektro — energetski

KONČNI PLASMA:

	točk		točk
1. Elektro — energetski	174	6. Jeklarna	114
2. Valjarna	155	7. KK — invest. in razvoj	111
3. Livarna	135	8. Mehanična	110
4. Mehanska obdelava	127	9. Uslužbenci	99
5. Tovarna traktorjev	126		

REKREACIJSKA VADBA

Čeravno smo v glavni sezoni smučarske dejavnosti in smo vas preko informatorja seznanili o programih smučarskih šol vas želimo ob tej priliki spomniti tudi na ostale redne aktivnosti. Za vse obstoječe organizirane rekreacijske skupine smo izdali poseben urnik in ugotavljamo, da vsi oddelki ne delujejo zadovoljivo, predvsem zaradi slabe udeležbe. Ponovno vas vabimo, da skušate redno enkrat tedensko prihajati k rekreacijski vadbi in sicer k oddelku, ki je za vas najbolj primeren.

URNIK VADBE

Odbojka članice	petek 18.30—20.00	telovadnica Štore
Odbojka člani	sreda 18.30—20.00	telovadnica Štore
Rekreacija članice	torek 18.30—20.00	telovadnica Štore
Košarka člani	sreda 19.00—21.00	Ekonomška šola Celje
Rekreacija člani, članice	petek 19.30—21.00	Posebna šola Celje
Kegljanje člani	ponedeljek 16.00—19.00	Kegljišče Štore
Kegljanje članice	petek 20.00—21.30	Kegljišče Štore

Ponovno smo objavili le oddelke, ki so slabo obiskani.

Vse podrobnosti, ki so vezane na našo objavo dobite v oddelku za rekreacijo.

NA CESTI
NISI SAM

Sindikalne vesti

USTANOVNE SKUPŠČINE V DELOVNIH SKUPNOSTIH IZVOLILI VODSTVA OSNOVNIH ORGANIZACIJ SINDIKATA

Kot že leta prej, ko so se ob izteku starega leta prirejali sindikalni občni zbori, so se tudi v letošnjem letu razvrstile ustanovne skupščine sindikata po vseh delovnih skupnostih. V letu 1977, ko je dotedanja DSSS imela eno samo OO, je prišlo do cepitve na dve OO, in sicer OO sindikata DS za finančno-računovodske posle, za kadre in splošne zadeve ter ekonomiko in organizacijo, in še druga, ki so jo sestavljale DS za investicije in razvoj, za komercialne posle in pripravo proizvodnje. Zakaj ustanovne skupščine? Zato, ker so se po teh DS ustanavljali oziroma volili člani IO ter komisij, ki bodo v bodoče tvorili jedro sindikalnega gibanja v vsaki posamezni DS. Cepitev OOS po delovnih skupnostih je bila nujna, saj se bo na ta način povečala sindikalna aktivnost celotnega članstva.

Za vse skupščine oziroma konference, tako po TOZD kot po DS, so letos bili namenjeni prostori doma železarjev na Teharjah ali pa na posebno željo posamezne OO dvorana gasilskega doma. Svet konference sindikata je določil okvirno datume za vse skupščine in tako so se te razvrstile od 27. novembra pa do srede decembra minulega leta. Tako so se prvi takoj po izteku delovnega časa zbrali v že prej omenjenem domu člani delovne skupnosti za finančne in računovodske posle, vzporedno z njimi seveda v drugem prostoru pa člani DS za investicije in razvoj. Udeležba na obeh je bila dokaj solidna tudi do 50 % zaposlenih, kar doslej ni bilo v navadi na sindikalnih občnih zbiorih ali na konferencah, ko je udeležba komaj dosegla sklepčnost. Obe skupščini sta imeli sicer delovno vzdušje, bila pa so izpuščena nekatera bistvena področja, tako tista, ki jih navaja zakon o združenem delu, tu mislim predvsem na delegatski sistem, dohodkovni odnosi med DS in TOZD in podobno. Tudi ostale skupščine za kadre in splošne ter komercialne posle sta minili z enakom aktivnostjo, kar se tiče udeležbe in kadrovske ter vsebinske izvedbe dne 6. 12. prav tako v domu železarjev so ustanovni skupščini prisotstvovali člani DS priprava proizvodnje. Tudi tu je bila udeležba solidna, vsebinski del in razprave same pa neprimerno boljše od prej navedenih. Tako je bilo govora o delovnih nalogah, o novi makroorganizaciji, tesnejše povezovanje z drugimi DS še posebej s komercialno. V razpravi je sodeloval tov. Anton Žibret, delegat 8. kongresa ZSS, ki je poudaril, da je bodoče delo sindikata odvisno od nas samih in tesno sodelovanje z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami.

Kvalitetno in sploh najboljše od zgoraj navedenih skupščin pa je izzvenela ustanovna skupščina v sicer najmanjši DS, to je DS za e-

konomiko in organizacijo. Ta je vse dotedanje prekašala tako po številu udeležbe kot po organizacijski in vsebinski plati. Za tolikšen uspeh gre tukaj predvsem zasluga OO ZK v tej DS, ki je bila iniciator in organizator celotnega dogajanja. Prav je, da tej skupščini posvetim nekoliko več pozornosti. Po poročilih, navedenih v dnevnem redu, se je razvila živahna razprava, ki jo je usmerjal prav na vsa področja družbenega dogajanja, delovni predsednik tov. Frido Gradišnik, sicer znan družbenopolitični delavec. Predstavljeno je bilo delovanje delegacije v SIS, kako deluje, s kakšnimi problemi se srečuje. Kritično je bilo izrečeno, da se delegatom dostavlja preobširno gradivo, ki ga niso v stanju ali pa nočejo pregledati, zato hodijo na seje nepripravljeni, kar seveda ne daje želenih učinkov. Podpredsednik konference sindikatov ŽS je k temu še dodal, da je gradiva res veliko, včasih preveč, kljub temu pa se delegati zavedajo tega, da je gradivo treba proučiti doma in ne med delovnim časom, kjer tega ne utegnemo. Dodal je še, da bi bilo bolje, ko bi bil material manj obsežen, zato pa bolj konkreten, morda tudi lažje razumljiv, kar bi občutno skrajšalo sestankovanje, učinek pa bi bil boljši. Podobne probleme ima delegacija zbora združenega dela, je bil mnenja vodja te delegacije. Predstavljeno je bilo delovanje samoupravnih organov, vodja DS pa je govoril o notranji ureditvi v DS o kadrovskih spremembah, o nalogah, ki so postavljene za prihodnje leto, na koncu pa o gospodarskem načrtu za 1979. Hkrati se je zahvalil vsem, ki so sodelovali pri njegovem oblikovanju dela osnovne organizacije. Sledile so volitve predsednika OOS, članov IO in komisij. Zatem je delovni predsednik razgrnil pred prisotne zelo konkreten akcijski program, ne samo OOS, temveč naj bi pri njegovem izvajanju sodelovali vsi člani DS.

Ob koncu se je za zaupanje zahvalil novi predsednik OOS tov. Jože Kragelj, pred leti zelo aktiven v družbenopolitičnem življenju in poudaril, da pričakuje pomoč pri vseh, saj bo le tako lahko sindikat tisto, kar od njega delovni človek pričakuje.

Drago Žlof

Dopisujte v

Štorski
ŽELEZAR

KADROVSKE VESTI

NOVI ČLANI NAŠE ORGANIZACIJE ZDRUŽENEGA DELA

Adžemović Ibrahim, NK delavec — elektroplavž, Kodrnja Vladimir, NK delavec — livarna II, Ahmeti Sokol, NK delavec — elektroplavž, Cinac Zuhdija, NK delavec — valjarna I, Djulić Mustafa, NK delavec — livarna I, Kamenšek Bogdan, PK strugar — MO valji, Mohor Janez, NK delavec — livarna II, Lunko Vlado, NK delavec — livarna II, Jezovšek Slavica, KV natakarica — komerciala TT skladišče, Milojevič Stanislav, NK delavec — livarna II, Gobec Danijel, NK delavec — valjarna I, Stiplovšek Franc, KV mehanik — energetski obrat, Zagoričnik Pino, maturant gimnazije — DS za komerc. posle, Boštjan Koloman, PK varilec — mehanična del., Bojanič Zoran, NK delavec — livarna II, Erker Marjan, NK delavec — TT obdelava, Zeqiri Shemsi, NK delavec — livarna I, Zeqiri Bajram, NK delavec — elektroplavž, Ibishi Rexcep, NK delavec — livarna I, Jager Viktor, KV livar, TOZD Kontrola kakovosti, Sivka Branka, NK delavka, DS za komerc. posle, Valenčak Alojzij, NK delavec — livarna II, Pišek Anton, NK delavec — livarna II, Jagodič Rajko, NK delavec — TT obdelava, Fejzullahi Ferat, NK delavec — livarna I, Pongrac Zdenko, NK delavec — livarna II, Kregar Franciška, NK delavka — komunalna, Trpin Cvetka, NK delavka — nadzorna služba, Coh Franjo, strojni tehnik, DS za komerc. posle, Starčević Stanoje, PK ključavničar, livarna II, Savič Milivoje, NK delavec — livarna II, Verdinek Stanko, KV strojni ključ., mehanična, Inkret Anton, KV strojni ključ. — valjarna II.

IZ JLA SO SE VRNILI

Kovče Silvo, PK valjavec profilov — valjarna II, Karlovčec Ivan, NK delavec — MO valji, Brkič Safet, NK delavec — livarna II, Koprivc Leopold, NK delavec — TOZD Kontrola kakovosti, Spacapan Boris, KV strojni kalupar — livarna II.

ODŠLI PO LASTNI ŽELJI

Sopaj Vehbi, NK delavec, Recko Silvester, NK delavec, Radonjič Ljubo, NK delavec, Babšek Franc, NK delavec, in Kresnik Bogoljub, dipl. ing. met. — vsi iz livarne II; Softić Zilhad, NK delavec in Gradič Alojz, NK delavec iz valjarne I, Gostič Ljubomir, KV ključ. iz valjarne II, Trebše Maks, KV strugar iz obdel. valjev, Blažič Spasoje, PK avtog. rezalec in Jug Janez, PK varilec iz mehanične del., Čokl Franc, NK delavec iz elektroobrata, Lužević Stefan, KV rezbar iz modelne.

ODŠLI V JLA

Bešič Haso, NK delavec iz livarne II, Majcen Stanko, NK delavec iz livarne I.

NARAŠČAJ V DRUŽINI SO DOBILI

Šafran Franc, jeklarna II, Polak Maks, valjarna I, Šešerko Milan, vzdrž. tr. sred. in Šešerko Marija, DS za komerc. posle; Žurej Leopold, jeklarna II, Arh Anton, valjarna II, Jošt Marjan, TOZD Kontrola kakovosti, Konec Marija, komunalna, Perčič Janko, DS za komerc. posle, Gajšek Franc, DS za inv. in razv. in Gajšek Jožica, DS za kadre in spl. zad.

NA NOVO ŽIVLJENJSKO POT SO STOPILI

Amon Vinko, vzdrževanje, Korosec Albert, TOZD Kontrola kakovosti.

Vsem iskreno čestitamo!

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi dragega očeta
IVANA MAJERJA

se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti, izrekli sožalje, darovali venec in cvetje.

Žalujoci sin Tomo z družino

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi moža, očeta in brata

STANETA VEDENIKA

se iskreno zahvaljujem vsem, ki so sočustvovali z nami, darovali vence in cvetje. Posebna zahvala upravi Železarne Štore, sindikatu, DS za komercialne posle, godbi na pihala, sodelavcem livarne II, transportnemu oddelku, stanovalcem stolpnice 142 in vsem, ki so sodelovali pri pogrebu. Enaka hvala prijateljem, ki so nam v težkih trenutkih priskočili na pomoč in vsem, ki so nam na kakršenkoli način izrazili sožalje.

Žalujoci: žena Vida, sin Simon, hčerka Albina, njegovi bratje in sestre z družinami

ZAHVALA

Ob tragični izgubi moža in očeta
GUSTIJA GRMEKA

se zahvaljujem TOZD družbena prehrana in gostinstvo za pomoč in tople besede, tov. Knezu in godbi za žalostinke, govorniku za poslovilne besede. Posebna zahvala velja tov. Ladiju Jagru za vso izkazano pomoč ter ostalim sosedom.

Hvala vsem!

Žena Zdenka z otroci

UPOKOJENA

Šeško Edvard, rojen 7. 8. 1934, stanujoč Bukovje 5, Gorica pri Slivnici, se je zaposlil v Železarni Štore v letu 1957 v valjarni kot posluževalec peči, pozneje je delal kot ravnalec, vlagalec gredic, pečar, nazadnje pa kot ogrevalac v valjarni I.

S 4. 12. 1978 je bil invalidsko upokojen.

Mulej Jože, rojen 24. 2. 1923, stanujoč Prožinska vas 14, Štore, je bil zaposlen v Železarni Štore že od leta 1946 do 1949, ko je odšel v JLA, konec leta 1949 pa se je ponovno zaposlil v jeklarni kot žerjavovodja, od leta 1961 dalje je opravljal ves čas dela in naloge zakladalca v jeklarni I.

S 4. 12. 1978 je bil invalidsko upokojen.

Želimo jima, da bi še mnogo let uživala zasluženo upokojeitev.

Z vsakim dnem nas je več lastnikov osebnih avtomobilov. Z veseljem se popeljemo po opravkih, pa tudi na izlete doma in v tujino. Veselo razpoloženje pa se kaj hitro konča ob nenadni okvari, tehnično neizpravnega vozila ali neurejenih listinah.

Tem nevšečnostim pa se v veliki meri izognemo, če smo člani AMD — Avto moto društva ŠLANDER Celje. Poglejmo, kaj nam nudijo v njihovem društvu.

Postanite tudi vi člani!

Člani AMD imajo posebne ugodnosti pri službi »Pomoč informacije«, pri tehničnih storitvah, turističnih storitvah, pravnih nasvetih itd.

— brezplačne storitve: tehnična pomoč na cesti (»Pomoč informacije«), nastavitve žarometov in test zavor, pravni nasveti

— storitve s popustom: vlečna služba, varnostni test avtomobila, tehnični pregledi, test motorja, optični test prednje in zadnje preme, merjenje CO v izpušnih plinih hitro polnjenje akumulatorja, merjenje hladilne tekočine, druga testiranja in pregledi

AMD ŠLANDER PA NUDI SVOJIM ČLANOM ŠE DODATNE POPUSTE:

— pri delu v mehanični delavnici Šlander, pri pranju vozil v avtomatski pralnici Šlander, v AVTO SOLI Šlander, pri tečajih teorije cestno prometnih predpisov

Pri AMD dobijo člani tudi mednarodne dokumente, kot so:

— zelene karte, bencinske bone, garantna pisma za domovino in tujino, mednarodna vozniška dovoljenja, kamping karnete za popuste v avtokampih v domovini in tujini — skratka vse, kar potrebuje motoriziran občan

Člani AMD prejemaajo brezplačno društven časopis »Moto revija«, prek katere so redno obveščeni o vseh ostalih ugodnostih in olajšavah.

POLEG NAŠTETEGA IMAJO ČLANI AMD ŠE VELIKO DRUGIH UGODNOSTI!

PRIDITE V AMD ŠLANDER CELJE, LJUBLJANSKA 37 IN IZVEDELI BOSTE VSE!

V LETU 1979 VAM ŽELIMO SREČNO VOŽNJO!

ŠTORSKI ŽELEZAR — Glasilo OZD Slovenske železarne ŽELEZARNA ŠTORE — Izhaja enkrat mesečno — Uredniški odbor: Gradišnik Frido, Gažršček Jože, Knez Peter, dipl. ing., Kavka Franc, Renčelj Vlado, Uršič Rudi, Zelič Franc, ing., Zmahar Ivan — odgovorni in glavni urednik: Kavka Franc, pomočnik urednika: Uršič Rudi. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen davka od prometa proizvodov (št. 421-1/72 z dne 20. 2. 1974) — Tisk: AERO Celje — TOZD grafika — Rokopisov ne vračamo.